

Written by மஹா

Thursday, 27 August 2015 21:10 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:26

இன்சூடரும் அந்த வாகனத்தில் இருந்தார்கள்.

யேர்மனியர்கள் நேரத்தகைக் கடபைப்பிப்பார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். வன்னியில் நேரத்தை மட்டுமல்ல சொல்வதையும் எவ்வாறு கடபைப்பிக்கிறார்கள், காக்கிறார்கள் என்பதை நேரிலேயே கண்டனேன். இதனை கொல்கரும் எனக்குப் பல தடவகைகள் சூட்டிக் காட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

நேற்று இரவு எங்களுக்குப் பரிமாறப் பட்ட உணவின் ருசி என் மனவையகைக் கவர்ந்திழுக்க அதனை எப்படிச் செய்வது? யார் செய்தது? என்று பிரபாகரனைக் கேட்டிருந்தார். பலன் இன்று கிடைத்தது.

அந்த உணவை எப்படித் தயாரிப்பது என்று எனது மனைவிக் கு செய்து காண்பிக்க, அதனைத் தயாரித்த புகழோவியனையும், நிமலனையும் பிரபாகரன் அனுப்பி வைத்திருந்தார். அவர்கள் இருவரும் அரசியல்துறை அலுவலகத்துக்குச் சொந்தமான சமையலறையில் காத்திருப்பதாக ரகோ எனது மனைவியிடம் சொன்னார்.

சிலவாவின் தோள் பட்டையுடன் சேர்த்து அச்சு எடுக்க வணைப்பி இருப்பதால் எனது மனைவியும் கொல்கருக்கான மொழி பெயர்ப்பில் இருப்பது நல்லதாகப் பட்டது. அன்றைய பகல் நேரம் அதற்கு முற்றாகத் தேவை என கொல்கர் கபறியதால், புகழோவியனையும் நிமலனையும் இரவு சந்திப்பதாக எனது மனைவி சொன்னார்.

அன்று இரவுவரை அவர்கள் காத்திருந்து உணவு தயாரிக்கும் முறையை காண்பித்தது மட்டுமல்லாமல் செய்முறையை எழுதியும் கொடுத்துவிட்டுப் போனார்கள்.

சிலவாவின் கை அளவு எடுக்க வணைப்பி இருந்ததால் இரணமைடுவாக்குப் போவது அடத்த நாளாக்குத் தள்ளிப் போயிருந்தது.

மற்றுநாள் ரெஜியுடன் சேர்ந்து இரணமைடுக்குளத்துக்குப் போனோம். அமதியான, இதமான காலநிலையுடன் அந்த இடம் இருந்தது.

கொல்கருக்கு அந்த இடம் மிகமிகப் பிடித்துப் போயிற்று. „இப்படியான ஒரு இடத்திலேயே வாழ விரும்புகிறேன்” என்று தனது ஆசையை அவன் வளையே

